

Mál nr. 279/2019**M og
V v/ málskostnaðartryggingar.****Ágreiningur um hvort dómsmál varðaði málskotsaðila sem eiganda fasteignar.****Gögn.**

Málskot, móttakið 30.8.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 25.9.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M höfðaði dómsmál með stefnu sem þingfest var í héraði í október 2017 á hendur fimm systkinum sínum og gerði þær dómkreftur að nánar tilgreindir eignarhlutar, sem væru skráðir á nafn eins hinna stefndu, A, á tilgreindri landareign, B, yrði skipt á milli hans og stefndu í nánar tilgreindum hlutföllum. Segir í stefnu að M, stefndu og önnur systkini þeirra hafi fengið að gjöf frá foreldrum sínum landspildu og neðri hæð í íbúðarhúsi á landareigninni. Þegar gjafirnar voru gefnar hafi fasteignirnar ekki verið skráðar undir sérstökum landnúmerum en nú hafi jörðin verið skráð sem B og íbúðarhúsið sem B1. Eignirnar hafi ekki verið skráðar á öll systkinin saman heldur séu þær í óskiptri sameign tveggja bræðra M, og sé A annar þeirra. Taki dómkrafan til þess hluta sem A er skráður fyrir í hinni óskiptu sameign og hafi öll systkinin í sameiningu átt að vera skráð sem eigendur þar sem eignirnar hafi verið gefnar þeim sameiginlega. Þá kemur fram í stefnunni að hluti systkina M hafi afsalað „rétti sínum til réttmæts eignarhluta“ þeirra í B og B1 til M og því sé þeim ekki stefnt í umræddu dómsmáli. Í málskoti segir að dómsmálið hafi í meginatriðum varðað kröfu M um viðurkenningu á eignarrétti að neðri hæð í B1 sem faðir hans hafi gefið M og systkinum hans með munnlegum gjafagerningi á árinu 1988 en A sé skráður fyrir 100% eignarhaldi á eigninni.

M hefur í gildi fjölskyldutryggingu hjá V sem felur m.a. í sér sérstaka málskostnaðartryggingu. Með tölvubréfi til V 28. nóvember 2018 var af hálfu M óskað eftir afstöðu V til bótaskyldu úr málskostnaðartryggingunni vegna þess kostnaðar sem M hafði orðið fyrir vegna málarekstursins. Með tölvubréfi V 29. sama mánaðar hafnaði M bótaskyldu úr vátryggingunni, annars vegar á þeirri forsendu að vátryggingin bæti ekki málskostnað vegna ágreinings sem varðar vátryggðan sem eiganda fasteignar og hins vegar á þeirri forsendu að eins árs frestur til að tilkynna um kröfu úr vátryggingunni hafi verið liðin þegar tilkynningin barst með vísan til ákvæða í skilmálum og væntanlega 1. mgr. 51. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 (en ekki 1. mgr. 124. gr. laganna eins og vísað er til í tölvubréfi V og bréfi félagsins til nefndarinnar).

Álit.

Samkvæmt skilmálum málskostnaðartryggingar þeirrar sem hér er til skoðunar bætir vátryggingin málskostnað vegna ágreinings sem snertir vátryggðan sem einstakling og getur komið til úrlausnar héraðsdóms eða Hæstaréttar hér á landi. Á hinn bóginn er tekið fram í skilmálunum að vátryggingin bæti ekki málskostnað sem varðar vátryggðan sem eiganda fasteignar.

Líkt og að framan greinir verður ekki annað ráðið en að það sé forsenda dómsmáls þess sem M höfðaði á hendur fimm systkinum sínum að hann kveðst vera eigandi þeirra eignarhluta í B og B1 sem dómsmálið snerist um til jafns við önnur systkini sín á grundvelli gjafagernings frá föður þeirra. Í ljósi þessa verður að líta svo á að ágreiningur sá sem dómsmálinu var ætlað að leysa úr hafi varðað M sem eiganda fasteignar að hluta. Þegar af þeirri ástæðu leiðir að hann á ekki rétt á bótum úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu hjá V.

Reykjavík, 15. október 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögmn.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.